

E K S A M E N

Emnekode:	ST - 200
Emnenavn:	Offentlig politikk og administrasjon II
Dato:	10. desember 2009
Varighet:	0900 - 1400
Antall sider inkl. forside	1
Tillatte hjelpemidler:	Ingen
Merknader:	I del 1 besvares tre av de fire oppgavene. I del to besvares en av de to oppgavene. Del 1 og del 2 vektet likt. Både del 1 og del 2 må besvares for å bestå eksamen som helhet.

Oppgave 1:

Svar på tre av de fire følgende spørsmål (teller 50 %)

- 1) Redegjør kort for sentrale kjennetegn ved de ulike oppgavene kommunene i Norge har ansvaret for.
- 2) Redegjør kort for ulike sentrale reformer som har funnet sted i norske kommuner.
- 3) Den såkalte formannskapsmodellen med under(hoved)utvalg er klart den dominerende i Norge, men det er mange kommuner som tester ut alternative modeller. Gi en kort redegjørelse for alternative politiske organisasjonsmodeller.
- 4) Flere forskere hevder bl.a. at norske kommuner er blitt rene iverksettingsenheter – "effektueringskommuner" - for statlig politikk, der det skisseres en slags "tragedie" hvor norske kommuner har mistet all sin autonomi, og bare fremstår som statlige lakeier. Andre forskere nyanserer dette bildet. Gjør rede for ulike momenter du mener bør trekkes frem for å beskrive siste års utvikling av forholdet mellom stat og lokalt nivå.

Oppgave 2:

Kandidaten skal **enten** svare på oppgave a) **eller** oppgave b) (teller 50%) .

a) I den nye regjeringens politiske plattform "Soria Moria 2" fremkommer det at kommunesammenslåinger fortsatt skal være frivillige. I den politiske debatten om den norske kommunestrukturen er noen tilhengere av å slå sammen kommuner. Gjør rede for hva som kjennetegner dagens kommunestruktur, og drøft deretter ulike fordeler og ulemper ved kommunesammenslåinger. Diskuter i hvilken grad interkommunale samarbeid kan være et alternativ til kommunesammenslåinger?

b) Jacobsen (2009) og Østerud (2007) definerer begrepet "politiske prosesser" relativt vidt, til å innbefatte alle typer aktiviteter som er rettet mot å påvirke fordeling av knappe ressurser. Ved å definere politikk på denne måten fanges ikke bare inn det som finner sted i formelle politiske organer – som for eksempel partier, kommunestyre, formannskap, hovedutvalg og lignende – men også de mer uformelle og ukonvensjonelle kanaler for politisk påvirkning som utspiller seg i skjæringsfeltet mellom organiserte interesser, enkeltmennesker, media, aksjoner og de formelle politiske beslutningsorganer.

Gi en oversikt over de viktigste former for påvirkning og hvordan utviklingen har vært i disse formene for påvirkning de siste årene.